

फलिता: RAGH. 15, 78. Spr. (II) 1405. 2596. VARĀH. BRH. S. 5, 39. 8, 30. 15, 6. 19, 6. 44, 5. निवद्धवाट KATHĀS. 34, 203. RĀGA-TAR. 2, 19. PAÑĀR. 3, 7, 13. PAÑĀT. 163, 23. VOP. 23, 49. °वन Spr. (II) 1161. RĀGA-TAR. 3, 22. गर्भ° RAGH. 17, 53. °प्रसून MBH. 3, 16350. °तपुल 2, 2088. R. 1, 5, 15 (17 GORR.). SUÇR. 2, 166, 13. °कण KATHĀS. 61, 77. °बाल R. 3, 10. °कूट R. 6, 3, 2. °चूर्ण RĀGA-TAR. 4, 102. °पिष्ट SUÇR. 2, 28, 11. °भवन Reisfeld MBH. 3, 16286. 5, 3007. °भ f. dass. RĀGA-TAR. 4, 295. शाल्योदन SUÇR. 1, 72, 1. Spr. (II) 1987. शालिबोदन VARĀH. BRH. S. 54, 30. शाल्यत्र Spr. 2853. PAÑĀR. 2, 4, 32. BHĀG. P. 8, 16, 40. शर्येव फलत्यागु शालिर्न मुरभौ क्वचित् Spr. 3000. यवा: प्रकीर्णा न भवन्ति शालय: (II) 3248. 3335. 3466. नहि मृगा: सतीति शालयो नाप्यन्ते SARVADARĢANAS. 2, 19. fg. लो-हित° SUÇR. 1, 198, 21. Vgl. शरण्य°, कर्ङ्क°, मका°, रक्त°, शर्क्कालि. — 2) = गन्धमृग, गन्धमार्जार Zibethkatze TRIK. MED. = गन्धालि Curcuma Zerumbet Roxb. H. an. st. dessen.

शालिक 1) adj. a) proparox. von शाला gaṇa व्रीक्षादि zu P. 5, 2, 116. — b) am Ende eines adj. comp. von शालि gaṇa उर:प्रभृति zu P. 5, 4, 151. — 2) m. N. pr. eines Philosophen, eines Schülers des Prabhā-kara PRAB. 20, 10. °नाथ HALL 193. Verz. d. Oxf. H. 553, b. fälschlich शालिकानाथ 244, a, No. 606. 245, b, 13. शालिकाचार्य HALL 113. — 3) f. शालिका a) demin. von शाला in नापित°. — b) Hedysarum gangeticum ÇABDAR. im ÇKDr. — c) ein Werk des Philosophen Çālika HALL 27. 195.

शालिगोत्र m. N. pr. eines Lehrers, v. l. für शालिकोत्र Verz. d. Oxf. H. 55, b, 16. VP. 282, N. 3.

शालिगोप m. Hüter eines Reisfeldes, f. ई RAGH. 4, 20.

शालिञ्च m. Achyranthes triandra Roxb. TRIK. 2, 4, 32. RATNAM. 233. ÇABDAR. bei WILSON; auch शालिञ्ची f. TITHĀDIT. im ÇKDr. Suppl. unter शैल्य. Vgl. शालञ्च.

शालित adj. = शालिन् reichlich versehen mit: शालि: सर्वत्र शालित: (विन्ध्य:) Verz. d. Oxf. H. 72, a, 21. विशालशाल° ÇATR. 2, 6.

शालिता f. nom. abstr. von शालिन् am Ende eines comp. das Verbundensein mit Etwas SARVADARĢANAS. 27, 6. KUSUM. 11, 14.

1. शालित्व n. dass.: वृष° SUÇR. 2, 167, 8.

2. शालित्व n. nom. abstr. von शालि Reis KUSUM. 16, 18. fg.

शालिन् 1) adj. a) oxyt. (von शाला) ein Haus u. s. w. besitzend gaṇa व्रीक्षादि zu P. 5, 2, 116. am Ende eines comp. voll von, reichlich versehen mit, verbunden mit (= suff. मत् oder वत्) H. 7. बलत्र° MBH. 2, 1813. तीर्थ° 3, 8374. सत्य° 6, 86. सुवर्णमुक्तामणिरत्न° 7, 87. यवगोधूम° 13, 3183. 16, 90. HARIV. 2664. 5968. 6368. R. 2, 55, 29. R. GORR. 2, 104, 10. 3, 22, 5. 79, 4. 4, 41, 23. 65. 5, 16, 19. 80, 31. 7, 26, 43. KĀM. NITIS. 7, 40. 17, 58. स्तन° R. 4, 2. KATHĀS. 38, 21. PAÑĀR. 3, 11, 15. Verz. d. Oxf. H. 130, b, 31. प्राक्तनपुण्य° SĪH. D. 23, 20. कलहंसकुलारव° KHANDOM. 136. समाजित्सव° R. GORR. 2, 48, 21. 94, 21. KATHĀS. 44, 22. ज्ञाति° Verz. d. Oxf. H. 198, b, No. 468. वृषोवन्° MBH. 1, 3940. R. 1, 27, 7. 34, 12. 72, 7. 6, 95, 18. SUÇR. 2, 153, 15. Verz. d. Oxf. H. 33, a, 3. बलवीर्य° MBH. 3, 16793. HARIV. 15922. नयन° 2826. श्रुताध्ययन° JĀG. 1, 199. R. 1, 50, 3. स्वाध्यायव्रत° 75, 7. 3, 60, 2. 5, 26, 14. KĀM. NITIS. 15, 59. KIR. 5, 32. Spr. (II) 467. 2113. 2127. 2342. 3066. (I) 2799. 3353. KATHĀS. 8, 11. 13, 112. 16, 26. 18, 139. 19, 99. 25, 75. 28, 4. 50, 37. 52, 135. 56, 394. Gtr. 1,

38. RĀGA-TAR. 2, 53. 3, 323. 6, 69. 8, 85. MĀRK. P. 20, 41. 125, 14. 133, 2. KHANDOM. 30. 96. ÇUK. in LA. (III) 32, 5. SARVADARĢANAS. 4, 7. 35, 18. 90, 13. SAṂSK. K. 1, b, 1. व्यय° so v. a. viel ausgebend RĀGA-TAR. 7, 613. गान° sich verstehend auf KHANDOM. 40. रम्पनिर्माण° Spr. (II) 1933. समिति° (so ist zu verbinden) so v. a. tapfer (vgl. युद्ध°) BHĀG. P. 2, 7, 35. — b) = श्रेयस् Halā. 2, 220. = श्लाघ्य (Comm.) rühmenswerth, von einer Person BHĀG. P. 3, 20, 36. 24, 1. — 2) m. N. pr. eines Lehrers VĀJU-P. in Verz. d. Oxf. H. 53, a, 33. — 3) f. शालिनी a) (von शालि) Reisfeld VARĀH. BRH. S. 104, 30 (mit Anspielung auf das Metrum gleiches Namens). — b) ein best. Metrum: 4 Mal — — — — — ÇRUT. 19. COLEBR. Misc. Ess. 2, 160 (VI, 5). Ind. St. 8, 374. KHANDOM. 30. — c) N. pr. eines Frauenzimmers ÇUK. in LA. (III) 33, 4. — Vgl. गिरिशालिनी, दल°, दो:शालिन्, नय° (auch HARIV. 5964. KIR. 5, 24), पाठ-शालिनी, फलशालिन्, बल° (MBH. 4, 2239. HARIV. 5843. R. 3, 40, 3. MĀRK. P. 116, 48. 123, 23. BHĀG. P. 9, 3, 36. ein grosses Heer habend VARĀH. BRH. S. 18, 2), बाहु° (adj. auch MBH. 3, 15740. 5, 2057. R. 5, 81, 55), बुद्धि° (auch HARIV. 5942. KATHĀS. 13, 91), भुञ्ज°, मति°, युद्ध° (auch MBH. 2 826. R. 5, 83, 24. BHĀG. P. 6, 6, 34), वृष° (auch MĀRK. P. 21, 64. 61, 35. 71, 18. 127, 44), वृत्°, शील°, सन्न°.

शालिनाथ m. N. pr. eines Mediciners Verz. d. Kop. H. 104, a.

शालिनीकरण n. TRIK. 3, 2, 20 fehlerhaft für शालिनी°.

शालिपर्णी f. Glycine debilis Lin. RĀG. im ÇKDr.

शालिपिण्ड m. N. pr. eines Schlangendämons MBH. 1, 1559.

शालिपिष्ट n. Krystall TRIK. 2, 9, 29.

शालिमञ्जरि m. N. pr. eines Rshi Verz. d. Oxf. H. 55, b, 25 (शालि° gedr.).

शालिवक्° (°वाक्) adj. Reis führend, f. शाल्युक्ती VOP. 4, 12.

शालिवाह m. ein zum Reisführen dienender Ochs (Comm. zu R.) MBH. 1, 6210 (das वाह genannte Maass von Reis nach NĪLAK.). R. 2, 32, 20.

शालिवाहन m. Kornführer, N. pr. eines Fürsten, Gegners von Vikramāditya, mit dessen Geburt (78 nach Chr.) die sogenannte Çaka-Aera beginnt, LIA. 2, 880. fg. वर्षे° जन्मत: Verz. d. B. H. No. 879. WASSILJEW 49. 54. TĀRAN. 3. 174. 167. महामूर्ख Spr. (II) 1499. °चरित्र MACK. Coll. 99. °शतक (im Prākrit) 107. — Vgl. सातवाहन.

शालिशिरस् m. N. pr. eines Devagandharva MBH. 1, 2552. 4812. HARIV. 14158.

शालिशूक 1) m. n. Reisgranne R. 3, 22, 18. 7, 35, 21. — 2) m. N. pr. eines Maurja VP. 4, 24, 8. BHĀG. P. 12, 1, 13.

शालिसूर्य N. pr. einer Oertlichkeit MBH. 3, 6077.

शालिस्तम्भक Titel eines Werkes VJUTP. 41.

शालिकोत्र 1) m. a) poet. Bez. des Pferdes (Reis-, Fruchttopfer empfangend d. h. mit Körnern gefüttert) TRIK. 2, 8, 41. H. Ç. 178. Schol. zu KĀTZ. ÇR. 20, 3, 13. — b) N. pr. eines angeblichen Rshi, der als erste Autorität in der Hippologie gilt, MBH. 3, 2798. शालिकोत्रस्य तीर्थम् 6077. कपिल:

°पिता 12, 12759. Verz. d. B. H. No. 324. 944. Verz. d. Oxf. H. 7, b, 15. 53, b, 10. 55, b, 16. 125, a, 8. 183, a, 1. PAÑĀT. 253, 22. fg. 255, 4. — 2) n.

das von Çālihotra verfasste Werk über Hippologie: °ज्ञ PAÑĀT. 255, 1.

शालिकोत्रायण m. patron. von शालिकोत्र; pl. PRAVĀDĪHJ. in Verz. d. B. H. 58, 21.